

CUM DEO!

§. I.

Emadem Atheniensem Atheniensibus expro-
 brasse relatum legimus, quod nunquam de
 pace nisi in bello, nunquam de tranquillita-
 te nisi in tumultu, nunquam de lætitia nisi in
 tristitia consultarent. Idem forsitan quoniam & no-
 bis polliceamur, non sustinemus, dum, cum
 omni horti gloria sub Jove frigido emortua
 jacet atque sepulta, horrorem suscipimus
 tractationem. Mille siquidem, ut cum Poë-
 ta loquar, hominum sunt species, & tamen velle suum cuique est.
 Sed quemadmodum suo tandem Demades exemplo discebat,
 de paupertate etiam in divitiis consultandum esse, nisi in eam in-
 cidere velis: ita facili negotio rectius sentientes in eo nobiscum
 consentient, quod tum demum, homines bona sua intelligant,
 cum, quæ in potestate habuerunt, ea amiserunt. Age igitur,
 Lector Benevole, in hortum te duco, aperio tibi paradisum,
 ostendo Midæ rosetum, Alcinoi Pometam, Thessalica tempe-
 rem procul dubio amoenissimam, an utilem pariter, judicabis ipse:
 Siquidem in horto mors intravit in mundum propter peccatum,
 & in horto Filius Dei θεός υἱός sanguineos sudavit propter ju-
 stitiam nostram. In horto mulier labitur, in horto Christus pro-
 ditur: in horto rea damnatur, in horto damnata liberatur: In
 horto misera maledictionis falmine dejicitur: in horto dejecta eri-

A 2

gitur